

Recht en autosector

Garantieregels

Patrick Piret
Juridisch Adviseur

I. INLEIDING	5
II. WETTELIJKE GARANTIE	7
1. <i>Inleiding</i>	7
2. <i>De verborgen gebreken</i>	7
2.1. Problematiek	7
2.2. Vereisten	8
2.3. Sancties	9
2.4. Beperking of contractuele uitbreiding van de wettelijke bescherming	10
3. <i>De garantie van consumptiegoederen</i>	11
3.1. Bedoelde goederen	11
3.2. Het begrip “overeenstemming”	11
3.3. Duur van de aansprakelijkheidstermijn	12
3.4. Bijzondere modaliteiten	13
3.5. Rechten van de consument in geval van gebreken	13
3.6. Dwingend karakter	14
3.7. Gebruikelijke bijkomende garanties	14
4. <i>Schematisch</i>	14
III. DE CONSTRUCTEURSGARANTIE	15
1. <i>Definities</i>	15
2. <i>Voorwaarden</i>	15
2.1. Volgens het Belgisch recht	15
2.2. Europese mededingingsrecht	16
IV. GARANTIE EN VOERTUIGEN	19
1. <i>Inleiding</i>	19
2. <i>Garantie en nieuwe voertuigen</i>	20
2.1. Situering van het probleem	20
2.2. De constructeursgarantie	20
2.3. De persoonlijke aansprakelijkheid van de verkoper	21
3. <i>Garantie en tweedehandswagens</i>	23
3.1. Garantieverzekering en tweedehandse voertuigen	23
3.2. Garantie en Bestelbonnen	24
V. GARANTIE EN ONDERDELEN	27
1. <i>Inleiding</i>	27
2. <i>De verkoop van onderdelen en toebehoren</i>	27
2.1. Wettelijke garantieregeling	27
2.2. Regeling van de commerciële garantie	28

3. Dienstverlening: onderhoud / herstelling.....	29
3.1. Een resultaatsverplichting.....	29
3.2. Vermoeden van schuld	29
3.3. Toegevoegde onderdelen	30
3.4. Conventionele garantie	30
4. Regresvordering van de detailhandelaar / hersteller.....	30

I. Inleiding

Op juridisch vlak heeft de term 'garantie' betrekking op verschillende concepten/stelsels:

- ◆ **wettelijke garantie:** omvat de volledige wettelijke bescherming van de koper tegen gebreken van de verworven goederen.
  - Het gemene recht: verborgen gebreken (1641 t.e.m. 1649 Burgerlijk Wetboek)
  - Speciaal stelsel: gebreken aan overeenstemming (1649 bis t.e.m. 1649 octies BW)
- ◆ **conventionele garantie:** overeenkomst tussen de verkoper en de koper over de uitbreiding van de wettelijke bescherming tegen gebreken van verworven goederen.
- ◆ **commerciële garantie:** wilsverklaring van een persoon die zich aansprakelijk stelt voor bepaalde gebreken.
  - => garantie van de constructeur

II. Wettelijke garantie

---

1. Inleiding

De « wettelijke garantie » dient te worden verstaan als de bescherming van de koper ingeval van verborgen gebreken of van niet-overeenstemming, en die van rechtswege, in toepassing van de wet, ten laste is van de verkoper.

Oorspronkelijk werd elke verkoop bedoeld door de artikels 1641 tot 1649 van het Burgerlijk wetboek die de basis van het gemene recht vormen inzake garantie op de gebreken van de verkochte zaak :

- ◆ *verkoop door een professioneel aan een handelaar (B2C);*
- ◆ *verkoop door een professioneel aan een handelaar (B2B);*
- ◆ *verkoop door een handelaar aan een professioneel (B2B);*
- ◆ *verkoop door een consument aan een andere consument (C2C);*
- ◆ *verkoop door een consument aan een handelaar (C2B) of aan een professioneel (C2B);*

Sinds 1 januari 2005 is de verkoop van een consumptiegoed door een professioneel aan een verbruiker (B2C) onderworpen aan het bijzondere stelsel dat van toepassing is op de verkoop aan consumenten. Dit stelsel is echter maar van toepassing gedurende een bepaalde periode¹, en bijgevolg kan het gemene recht inzake verborgen gebreken van toepassing zijn wanneer zich een defect zou voordoen na afloop van deze periode.

2. De verborgen gebreken

2.1. Problematiek

Iedere verkoper (al dan niet professioneel) dient zijn koper te vrijwaren tegen verborgen gebreken (Art. 1641 BW):

- ◆ *die de gekochte zaak ongeschikt maken voor het daartoe bestemd gebruik;*
- ◆ *die het gebruik van de gekochte zaak sterk verminderen;*

De professionele verkoper heeft een *verzwaarde aansprakelijkheid*: de gerechtshoven en rechtbanken gaan ervan uit dat de professionele verkoper op de hoogte was van het bestaan van het gebrek op het moment van de verkoop.

Met dit alles is geenszins gezegd dat ieder gebrek dat aan een occasionievoertuig wordt vastgesteld door de koper kan worden ingeroepen om de aansprakelijkheid van de verkoper voor te stellen.

De vrijwaringsplicht kan slechts onder bepaalde voorwaarden worden ingeroepen door de koper.

---

¹ 2 jaar voor nieuwe voertuigen en één jaar voor tweedehands voertuigen

2.2. Vereisten

Er moet gelijktijdig aan bepaalde voorwaarden zijn voldaan opdat de aansprakelijkheid van de verkoper kan worden ingeroepen:

- Verborgten;
- Ernstig;
- Dat niet kon zijn gekend door de klant;
- Dat voor de verkoop aanwezig was;
- Waarvoor een rechtsvordering op korte termijn wordt ingesteld (Art. 1648 BW)

Het is de koper die moet bewijzen dat aan al deze voorwaarden is voldaan. Wanneer één van deze voorwaarden niet vervuld is, dan zal de koper tevergeefs een beroep doen op de vrijwaringsplicht van de verkoper voor verborgen gebreken.

2.2.1. Verborgten gebreken

De verkoper moet niet instaan voor gebreken die zichtbaar zijn (art. 1642 BW). Dit is logisch vermits zulke gebreken kunnen opgemerkt worden door de koper².

Van elke koper van een tweedehands voertuig mag wel verwacht worden dat hij een grotere opmerkzaamheid aan de dag legt voor wat betreft de staat van het voertuig, dan wanneer hij een nieuw voertuig aankoopt.

Wat de invloed van een testrit op de verborgen gebreken betreft, dient te worden opgemerkt dat deze niet alle latere eventuele gebreken dekt. Het is natuurlijk zo dat niet alle gebreken onmiddellijk tot uiting komen. Er zijn gebreken die pas na een min of meer langdurig gebruik van het voertuig tot uiting komen. Men zal deze gebreken dan ook kunnen inroepen ook al heeft men een testrit gemaakt.

Ook het feit dat er een geldig schouwingsbewijs bij het voertuig afgeleverd wordt is nog geen bewijs dat het voertuig gegarandeerd is tegen alle mogelijke gebreken.

2.2.2. Ernstige gebreken

Uit de wet blijkt dat slechts gebreken worden bedoeld die het gebruik waarvoor de zaak werd bestemd onmogelijk of moeilijk maken. Daarbij is bepalend te weten dat de koper indien hij het gebrek had gekend, helemaal niet had gekocht of slechts een lagere prijs zou betaald hebben.

De verwachting van de koper m.b.t. de bestemming of het gebruik van het voertuig zijn belangrijk.

Men moet rekening houden met de feiten en de eisen dienen te worden aangepast aan de wetenschap dat het om tweedehandse voertuigen gaat en niet om nieuwe voertuigen.

2.2.3. Het gebrek mag door de koper niet gekend zijn

Wanneer de verkoper kan aantonen dat de koper op de hoogte was van het gebrek vooraleer hij de wagen kocht, is hij niet gehouden tot vrijwaring wegens verborgen gebreken.

Wanneer de verkoper de koper uitdrukkelijk waarschuwt (desnoods en bij voorkeur schriftelijk), dan heeft de verkoper zich ingedekt.

---

² Voorbeelden van zichtbare gebreken : een deuk in het koetswerk, een ontbrekende bumper, een ontbrekende autoradio,...

2.2.4. Gebrek voorafgaand aan de verkoop

De gebreken die ontstaan na de verkoop zijn voor rekening van de koper. De koper zal altijd moeten aantonen dat de gebreken ontstaan zijn of bestonden vóór de verkoop of potentieel aanwezig waren. Men zal meestal een beroep moeten doen op een expert om op dat vlak klaarheid te krijgen.

2.2.5. Op korte termijn reageren

De rechtsvordering moet door de koper binnen een korte termijn (art. 1658 BW) ingesteld worden. Hoe langer de koper wacht hoe moeilijker het wordt om te bewijzen dat het gebrek reeds (potentieel) bestond op het ogenblik dat de koop werd afgesloten.

Er bestaat geen vaste definitie van de korte termijn.

2.3. Sancties

2.3.1. Optie van de koper

De koper die meent aanspraak te kunnen maken op vrijwaring door de verkopers wegens verborgen gebreken, heeft de keuze tussen de 2 rechtsvorderingen :

- ◆ de zaak teruggeven en de prijs doen terugbetalen
- ◆ de zaak houden en een deel van de prijs laten terugbetalen (deel door deskundige te betalen)

De koper verliest in ieder geval het recht op vrijwaring wegens verborgen gebreken indien hij na de ontdekking van het verborgen gebrek de zaak heeft omgevormd of bewerkt of indien hij de zaak zonder toestemming van de verkoper of van de rechter heeft laten herstellen.

2.3.2. Schade en belangen

Wanneer de verkoper op de hoogte was van het verborgen gebrek, m.a.w. als hij te kwader trouw was, moet de verkoper niet alleen de verkoopprijs teruggeven, maar ook alle schade door de koper geleden vergoeden³.

De kwade trouw moet worden bewezen. De verkoper wordt vermoed te goeder trouw te zijn als hij een niet professionele verkoper is.

Indien de verkoper te goeder trouw was, is hij enkel gehouden tot terugbetaling van de verkoopprijs en tot vergoeding van de bij de koop veroorzaakte kosten.

2.3.3. Verzwaarde verantwoordelijkheid van de beroepsverkoper

De beroepsverkoper krijgt een verzwaarde verantwoordelijkheid opgelegd: hij wordt geacht de verborgen gebreken van de zaak te kennen. Om zijn aansprakelijkheid te ontlopen zal hij een “onoverwinnelijke onwetendheid” moeten aantonen.

Hij moet inderdaad onweerlegbaar kunnen bewijzen dat hij het verborgen gebrek niet kan kennen, m.a.w. dat hij het onmogelijk kan ontdekken en dat hij dus alle nodige voorzorgsmaatregelen getroffen heeft om zich van de kwaliteit van de verkochte zaak (voertuig) te vergewissen.

---

³ Bijvoorbeeld kosten schouwing, btw, lichamelijke schade, ...

2.4. Beperking of contractuele uitbreiding van de wettelijke bescherming

De professionele verkoper heeft in zekere mate de mogelijkheid om zijn verplichting tot garantie te beperken, op te schorten of te matigen. Hij kan ze eveneens uitbreiden, onder andere door de bewijslast die op de koper rust te versoepelen⁴.

Over het algemeen zijn deze maatregelen terug te vinden in de algemene verkoopsvoorwaarden die door de koper dienen aanvaard te zijn om integrerend deel uit te maken van de overeenkomst.

Als ze voorkomen en aanvaard zijn door de klant, dan vormen zij de conventionele garantie die in de plaats komt van de wettelijke bescherming.

Deze bepalingen kunnen onder andere :

- *De garantie op verborgen gebreken uitbreiden :*
Bijvoorbeeld de garantie uitbreiden tot alle gevallen van slechte werking van de zaak, of dit nu al dan niet te wijten is aan een verborgen gebrek. Deze bepalingen komen zelden voor ;
- *De garantie beperken :*
Dit komt meer voor en is maar geldig voor zover de verkoper de gebreken van de zaak niet kent. En aangezien de rechtspraak de professionele verkoper gelijkschakelt met de verkoper te kwader trouw, kan hij zich meestal niet beroepen op de beperkingen die hij in de overeenkomst zou opgenomen hebben, tenzij hij het bewijs kan leveren van de onoverwinnelijke onwetendheid inzake het gebrek (zie punt 5). Deze bepalingen moeten beperkend geïnterpreteerd worden.
- *De opgelegde termijn aanpassen om een vordering tot garantie in te stellen :*
  - hetzij de aanvang en een termijn vastleggen waarbinnen een vordering kan ingesteld worden, en waarna de koper zijn rechten verliest,
  - hetzij de termijn vastleggen om te reageren eens een gebrek ontdekt is.

Deze bepalingen zijn slechts geldig voor zover de vastgelegde termijnen redelijk zijn.

Zo zal bijvoorbeeld niet geldig zijn de bepaling dat de termijn om een vordering tot garantie in te stellen drie maanden na de verkoop belooft terwijl de gebreken met betrekking tot de verkochte zaak gewoonlijk na deze termijn voorkomen. Dat zou er immers op neerkomen dat de garantieverplichting van de verkoper vervalft.

Opmerking :

Als het gaat om een verkoop tussen handelaars worden zowel de verkoper als de koper verondersteld de verborgen gebreken te kennen.

---

⁴ Zo kan hij bijvoorbeeld voorzien dat de klant beschikt over een conventionele garantie van 3 maanden, "Brug-bakmotor". Indien een van deze elementen een probleem zou vertonen binnen de 3 maanden na de verkoop, dan zou de koper niet het bewijs moeten leveren van een verborgen gebrek dat bestond vóór de verkoop.

3. De garantie van consumptiegoederen

Een wet van 1 september 2004 heeft de Europese Richtlijn 1999/44/EG betreffende de garantie van consumptiegoederen in Belgisch recht omgezet. Deze wet is in werking getreden op 1 januari 2005 en heeft in het Burgerlijk Wetboek verschillende bepalingen ingevoerd die tot doel hebben de consument te garanderen dat het consumptiegoed dat hij van een professionele verkoper gekocht heeft, conform de overeenkomst is.

3.1. Bedoelde goederen

Alleen de verkoop van consumptiegoederen is onderworpen aan het bijzonder stelsel.

Consumptiegoederen zijn roerende lichamelijke zaken die door een verkoper verkocht worden aan een consument.

De consument wordt gedefinieerd als iedere natuurlijke persoon die handelt voor doeleinden die geen verband houden met zijn beroep of bedrijf. Het gaat dus in de praktijk om een particulier-consument.

Zal niet aan de nieuwe garantie onderworpen zijn: de verkoop van een voertuig aan een zelfstandige of aan een beoefenaar van een vrij beroep die het voertuig zal gebruiken in het kader van zijn beroepsactiviteiten, of de verkoop aan een rechtspersoon (nv, bvba, vzw,...) voor welk gebruik hij het voertuig ook wil bestemmen.

Toch kan een zelfde goed soms gemengd zijn: verkocht aan een consument enerzijds en verkocht aan een professional anderzijds. Niet het type verkochte voertuig, maar wel de hoedanigheid van de koper bepaalt de toepassing van de nieuwe « garantie op consumptiegoederen » gebaseerd op een gebrek aan overeenstemming.

3.2. Het begrip “overeenstemming”

3.2.1. Basisvoorschrift

Het basisvoorschrift houdt in dat de verkoper aan de koper een « zaak in overeenstemming met de overeenkomst » moet bezorgen (art. 1604 -B.W).

Een consumptiegoed gaat slechts door als in overeenstemming met de overeenkomst als er aan de 4 cumulatieve voorwaarden voldaan wordt (1649 ter):

1. Het goed moet in overeenstemming zijn met de door de verkoper gegeven beschrijving ervan (als er een staal of een model getoond werd aan de consument, moet het verkochte goed dezelfde eigenschappen bezitten).
2. Het goed moet geschikt zijn voor elk bijzonder door de consument gewenst gebruik dat deze aan de verkoper bij het sluiten van de overeenkomst heeft medegedeeld en welke de verkoper heeft aanvaard.
3. Het goed moet geschikt zijn voor het gebruik waartoe goederen van dezelfde soort gewoonlijk dienen.
4. Het goed moet de kwaliteit en prestaties bieden die voor goederen van dezelfde soort normaal zijn en die de consument redelijkerwijs mag verwachten.

De verkoper verbindt zich ertoe om het voertuig te leveren conform wat aangekondigd of overeengekomen werd (bijvoorbeeld in de publiciteit) of conform hetgene waaraan de koper zich redelijkerwijze kon verwachten, te wijten aan de ouderdom en de kilometerstand van het voertuig.

Op een tweedehandse voertuig, biedt hij geen omniumverzekering aan die het risico op panne of het onderhoud van het verkochte voertuig onvoorwaardelijk dekt. Het is dus heel normaal dat sommige onderdelen vervangen zullen moeten worden en dit duidt niet op slechte kwaliteit, maar op normale slijtage. Deze normale en te voorziene vervangingen vallen niet onder de toepassing van de garantie.

De koper kan geen garantie inroepen als het gebrek te wijten is aan abnormaal gebruik van het voertuig, noch indien het gebrek te wijten is aan geen of aan slecht onderhoud van het voertuig. De koper moet het voertuig bovendien gebruiken als goede huisvader en met naleving van de gebruikershandleiding.

3.2.3. *Tegengesteld vermoeden*

Er kan geen sprake zijn van een gebrek aan overeenstemming wanneer de consument kennis had van het gebrek op het tijdstip van sluiting van de overeenkomst of redelijkerwijs voor hem niet onbekend kon zijn (of wanneer het gebrek zijn oorsprong heeft in door de consument geleverde grondstoffen).

In principe zal het de verkoper zijn die het bewijs zal moeten leveren dat de koper het gebrek kende of van het feit dat het gebrek redelijkerwijs niet onbekend kon zijn. Het zal vaak moeilijk zijn om dit bewijs aan te voeren rekening houdend met de talrijke bestaande soorten rechtspraak die ongunstig zijn voor de professionele verkoper, behalve als hij de koper schriftelijk op de hoogte bracht van de eventuele bestaande gebreken.

Belangrijk !

Raadzaam is dat de partijen een **bestelbon** opstellen met de kenmerken en een gedetailleerde beschrijving van het verkochte voertuig :

- de verkoper gaat over tot een nauwkeurige beschrijving van de staat van de onderdelen en componenten van het voertuig ;
- de koper erkent, door ondertekening van de verkoopovereenkomst, kennis genomen te hebben van die kenmerken en van de voertuigbeschrijving en aanvaardt daar de gevolgen van ;

3.3. *Duur van de aansprakelijkheidstermijn*

3.3.1. *Nieuwe goederen*

De verkoper is aansprakelijk tegenover de consument voor elk gebrek aan overeenstemming dat bestaat bij de aflevering en dat zich manifesteert binnen een termijn van twee jaar vanaf deze aflevering.

3.3.2. *Tweedehandse goederen*

Voor de tweedehandse goederen kunnen de verkoper en de koper een termijn van minder dan twee jaar overeenkomen, maar deze termijn mag niet minder bedragen dan één jaar.

3.3.3. *Opschorting van de termijn*

Zowel voor de nieuwe als voor de tweedehandse goederen wordt deze termijn bovendien opgeschort tijdens de periode die nodig is voor de herstelling of vervanging van het goed (als er zich een garantieprobleem stelde) of tijdens de periode waarin er onderhandelingen plaatsvonden tussen de partijen.

3.4. Bijzondere modaliteiten

3.4.1. Kennisgeving van gebreken

De partijen kunnen een termijn overeenkomen tijdens dewelke de consument verplicht is om de verkoper te informeren over het bestaan van het gebrek. De termijn kan niet minder bedragen dan twee maanden vanaf het ogenblik dat de consument het gebrek vaststelde.

3.4.2. Vermoeden

Het gebrek dat zich voordoet binnen een termijn van 6 maanden vanaf de aflevering wordt verondersteld te bestaan op het ogenblik van de aflevering behalve als dit vermoeden niet verenigbaar is met de aard van het goed of met de aard van het gebrek, rekening houdend met name met het nieuwe of tweedehandse karakter van het goed. Dit beding zou een soepele toepassing van de notie “vermoeden” moeten toelaten in functie van het type van het betrokken goed.

3.4.3. Verjaring

De rechtsvordering van de consument loopt binnen een termijn van een jaar te tellen vanaf de dag waarop hij het gebrek vaststelde zonder dat deze termijn kan verjaren voor het einde van de termijn van twee jaar (of van één jaar voor de tweedehandse goederen).

3.5. Rechten van de consument in geval van gebreken

In geval van een gebrek (aan overeenstemming) dat bestaat bij de aflevering heeft de consument het recht :

- ◆ Ofwel op herstel of op vervanging van het goed
- ◆ Ofwel op een passende prijsvermindering
- ◆ Ofwel op de ontbinding van de verkoop

Er moet voorrang gegeven worden aan de herstelling of de vervanging van een goed (zonder kosten voor de consument) tenzij dit onmogelijk of buiten verhouding zou zijn.

Dit moet gebeuren binnen een redelijke termijn en zonder ernstige overlast voor de consument, rekening houdend met name met de aard van het goed.

Een vorm van genoegdoening wordt als buiten verhouding beschouwd als hij onredelijke kosten met zich meebrengt voor de verkoper vergeleken met de andere vorm van genoegdoening, rekening houdend met de waarde van het goed als er geen gebrek zou zijn, en met de omvang van het gebrek.

Zo zal er bijvoorbeeld bij een goedkoop elektrisch scheerapparaat eerder overgegaan worden tot vervanging omdat herstelling onmogelijk of aan een prijs buiten verhouding zou kunnen zijn. Omgekeerd zal er bij een wagen met een gebrek in het algemeen eerder overgegaan worden tot herstelling.

De tussenkomsten onder garantie moeten in de werkplaats van de verkoper of in een door hem erkende werkplaats uitgevoerd worden. Mits voorafgaand akkoord van de verkoper kan de koper de herstelling ook in een andere werkplaats laten uitvoeren.

De verkoper is ertoe gehouden het goed opnieuw in de toestand te brengen waarin hij het had moeten leveren. De herstelling van tweedehands voertuigen mag gebeuren middels het gebruik van occasieonderdelen.

Als de herstelling of vervanging van het goed (zonder kosten voor de consument) onmogelijk of buiten verhouding is, heeft de consument het recht om een passende prijsvermindering of zelfs de ontbinding van de overeenkomst te eisen.

Als het om een « gering » gebrek gaat, kan de consument echter niet de ontbinding van de verkoop eisen.

Zo kan de consument een prijsvermindering of de ontbinding van de verkoop vragen als de herstelling (of de vervanging) niet binnen een redelijke termijn gebeurde.

Daarentegen zal de betaling aan de consument met een zeker bedrag verminderd kunnen worden, in geval van prijsvermindering of in geval van ontbinding van de verkoop met terugbetaling van de prijs, om rekening te houden met het gebruik dat de consument van het goed maakte sinds de aflevering van dit goed.

3.6. Dwingend karakter

De bescherming van de consument is steeds van toepassing, zelfs tegen zijn eigen wil in wanneer hij een voertuig « zonder garantie » zou willen kopen.

Contractuele bepalingen⁵ of afspraken die direct of indirect voorzien in de afstand of beperking van de rechten die de consument toegekend krijgt door voorafgaande artikels, binden de consument niet.

3.7. Gebruikelijke bijkomende garanties

De gebruikelijke garanties moeten vermelden dat de garantie de bovengenoemde wettelijke rechten die de consumenten genieten niet aantast. De toepassing is dus cumulatief.

De inhoud ervan moet in eenvoudige en begrijpelijke taal de wezenlijke elementen van hun toepassing aangeven : duur, territoriale uitgestrektheid evenals de naam en adres van degene die zich garant stelt.

4. Schematisch

⁵ Voorbeelden van clausules die gebruikt worden in de occasiehandel : "Garantie 3 maanden" - "Garantie bak-brug-motor" - "Voertuig in de staat wel gekend door de koper "

III. De constructeursgarantie

---

1. Definities

De ‘*constructeursgarantie*’ is een ‘*commerciële*’ garantie die de reikwijdte bepaalt van de aansprakelijkheid van de **constructeur** evenals de voorwaarden en termijnen om beroep te doen op deze specifieke garantie. Deze wordt niet opgelegd door de wet. Ze ontstaat vanuit de wens van de constructeur om de voertuigen die hij verhandelt te verzekeren tegen alle materiaal-, montage- of productiegebreken gedurende een bepaalde periode.

De eigenaar van een van zijn voertuigen kan aanspraak maken op de gratis herstelling van zijn voertuig (onderdelen en werkuren) door en onder de aansprakelijkheid van een erkend hersteller.

Deze garantie kan verlengd worden, al naargelang de wens van de verkrijger, door een verlenging van de garantie, vaak tegen betaling.

Wanneer de ‘*constructeursgarantie*’ gratis is, vereist de verlenging een bijdrage waarvan het bedrag meestal bekend is bij aankoop.

2. Voorwaarden

Aangezien de « *constructeursgarantie* » berust op een vrijwillig initiatief van de constructeur, staat de laatstgenoemde vrij de modaliteiten, met name de duur en de omvang, van deze garantie te bepalen. Deze vrijheid wordt echter wel gematigd door zowel het Belgisch recht als door de Europese mededingingsrecht.

2.1. Volgens het Belgisch recht

Het Belgisch recht over de bescherming van de consument beschouwt de ‘*constructeursgarantie*’ als een ‘*commerciële garantie*’ die sinds kort gedefinieerd wordt door het Wetboek van Economisch Recht⁶.

Ze mag niet verward worden met de ‘*wettelijke garantie*’ die opgevat moet worden als de bescherming van de koper in geval van non-conformiteit (particuliere koper-consument) of van verborgen gebrek (rechtspersoon koper of belastingplichtige) en die van rechtswege en krachtens de wet ten laste van de **koper** gelegd wordt.

De wet van 1 september 2004 betreffende de garantie op consumptiegoederen is niet van toepassing op de verhouding tussen de consument en een constructeur. Ze levert geen wettelijke basis om de constructeur te verbieden om afbreuk te doen aan de wettelijke garantie in zijn commerciële garantie.

Dit wil nochtans niet zeggen dat hij de bescherming mag negeren die de wet toekent aan de consumenten die nieuwe voertuigen kopen. Zijn commerciële garantie zou immers onderworpen kunnen worden aan de geldigheidscontrole in het kader van het verbod op oneerlijke clausules.

---

⁶ Art.1.8. 37° Commerciële garantie: Iedere verbintenis van de onderneming of een producent om boven hetgeen hij wettelijk verplicht is uit hoofde van het recht op conformiteit aan de consument, de betaalde prijs terug te betalen of de goederen op enigerlei wijze te vervangen, herstellen of onderhouden, wanneer die niet voldoen aan de specificaties of aan enige andere vereisten die geen verband houden met de conformiteit, die vermeld zijn in de garantieverklaring of in de desbetreffende reclameboodschappen ten tijde van of vóór de sluiting van de overeenkomst.

In het Belgisch recht, zal zij vallen onder de toepassing van artikel VI. 83, 14° van het Wetboek van Economisch recht dat verbiedt om in contracten gesloten tussen een onderneming en een consument “de wettelijke waarborg voor verborgen gebreken op te heffen of te verminderen, voorzien door de artikels 1641 tot 1649 van het Burgerlijk Wetboek, of de wettelijke verplichting tot levering van een goed dat in overeenstemming is met de overeenkomst, voorzien door de artikelen 1649bis tot 1649octies van het Burgerlijk Wetboek.”

De clausules en de voorwaarden van de constructeursgarantie die als voorwerp het opheffen of het verminderen van de wettelijke waarborg van de eindverkoper hebben, worden dus verondersteld oneerlijk en ongeldig te zijn.

2.2. Europese mededingingsrecht

De Europese wetgeving verplicht de constructeurs geenszins om een commerciële garantie aan te bieden aan de eindgebruikers. Wanneer ze hiervoor evenwel kiezen dan mogen ze evenwel geen voorwaarden stellen die strijdig zijn met artikel 101, paragraaf 1 van het Verdrag over de werking van de Europese Unie.

2.2.1. Verordening 1400/2002

In de verklarende brochure bij de Verordening 1400/2002, had de Commissie duidelijk de voorwaarden bepaald waaraan dergelijke garanties moeten voldoen om deze bepaling te eerbiedigen :

- ◆ *De garantieperiode begint te lopen van bij de levering van het voertuig door de officiële distributeur, m.a.w. wanneer het voertuig het netwerk verlaat.* Wanneer een eindgebruiker een tussenpersoon gebruikt (mandataris-koper) om een voertuig te kopen in zijn naam, zal de garantie normaal gezien beginnen te lopen wanneer de erkende distributeur het voertuig aan de tussenpersoon levert. Dit kan betekenen dat wanneer de eindgebruiker het voertuig in ontvangst neemt, er al een korte periode van de garantie verlopen is.
- ◆ *De verordening bepaalt niet de datum waarop de garantie verstrijkt.* Het staat de leveranciers vrij een beleid te voeren dat voordelig is voor de eindklant en volgens hetwelk, bijvoorbeeld een garantie "van twee jaar" op een ingevoerd voertuig niet verstrijkt vooraleer er twee volledige jaren verlopen zijn, te tellen vanaf het ogenblik dat de voertuiggegevens ingevoerd werden in de garantiegegevensbank van het netwerk van de lidstaat waarin het voertuig ingevoerd werd.
- ◆ *De in een lidstaat toegekende constructeursgaranties moeten onder dezelfde voorwaarden gevalideerd worden in alle andere lidstaten.* De consument moet de mogelijkheid hebben zijn voertuig naar gelijk welke andere erkende hersteller van het netwerk van de leverancier te brengen in de EU. De constructeur moet al zijn erkende herstellers ertoe verplichten alle voertuigen van het betrokken merk te herstellen, aan de garanties te voldoen en kosteloze onderhoudsbeurten en werkzaamheden in het kader van terugroepacties te verrichten om het even waar het voertuig aangekocht werd.
- ◆ *De « constructeurs- » garantie mag geen verplichting bevatten om het voertuig exclusief te laten onderhouden of herstellen binnen het erkende netwerk gedurende deze periode.* Indien de consument zijn voertuig door een onafhankelijke hersteller laat onderhouden of herstellen tijdens de periode van de constructeursgarantie, kan de consument het garantievoordeel slechts verliezen indien de verrichte werkzaamheden slecht zijn uitgevoerd.

2.2.1. Verordening 461/2010

De nieuwe Verordening 461/2010 bevat geen enkele bepaling betreffende de garanties. Als hij deze keuze maakt, is de constructeur gehouden aan het naleven van dit algemene principe, gebaseerd op de bijkomende richtsnoeren, dat hem verbiedt om zijn garantie op nieuwe wagens in verband te brengen met:

- de voorwaarde dat de eindgebruiker alle herstellings- en onderhoudswerkzaamheden die niet gedekt zijn door de garantie, uitsluitend laat uitvoeren door een netwerk van erkende herstellere;
- het gebruik van reserveonderdelen van zijn merk voor vervangingen die niet gedekt zijn door de garantie.

Deze twee soorten restricties kunnen het akkoord gesloten tussen de constructeur en zijn concessiehouders of erkende herstellere onverenigbaar maken met de mededingingsregels van de EU.

In antwoord op de vragen die haar gesteld werden over de draagwijdte van dit algemene principe, heeft de Europese Commissie in augustus 2012 een lijst van vragen gepubliceerd die herhaaldelijk gesteld werden en die de bijkomende richtsnoeren aanvullen.

Ze preciseert daarbij dat de restricties op onderhoud en onderdelen niet mogen:

- voorkomen op eender welk document dat overhandigt wordt aan de eindgebruiker: aankoopcontract, onderhouds- of garantieboekje (Q1);
- uitgereikt worden, noch door de constructeur, noch door zijn erkende netwerk (distributeurs), of het document nu overgemaakt wordt op het ogenblik van de verkoop of kort nadien (Q2);
- vermeld worden op documenten ter uitbreiding van de garantie, aangeboden door de constructeur of met tussenkomst van een andere actor (verzekeraar) (Q3);
- een consument verhinderen om te genieten van de garantie op een voertuig dat hij gekocht heeft bij een erkende dealer in een andere lidstaat (Q5);
- het gebruik van een onderdeel eisen (bijvoorbeeld een smeermiddel) afkomstig van een welbepaalde leverancier (in plaats van gebruik te maken van wisselstukken van zijn eigen merk) (Q6).

De Commissie is echter van mening dat:

- het mogelijk is om het onderhoud binnen het netwerk en het gebruik van constructeursreserveonderdelen op te leggen binnen het kader van een *'uitgebreide'* garantie, door de consument aangeschaft bij een erkend hersteller of bij de leverancier van het voertuig *'meerdere jaren na de aankoop van het voertuig'* (Q4);
- wanneer het voertuig in een andere lidstaat gekocht werd, is de constructeur niet gehouden aan het toepassen van de garantievoorwaarden van het land van invoer indien deze voordeliger zijn dan de voorwaarden van het land van aankoop (Q5).

IV. Garantie en voertuigen

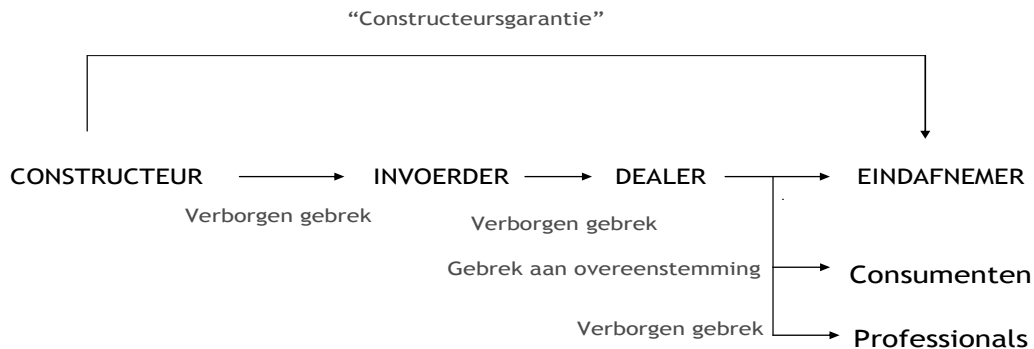
1. Inleiding

In hun dagelijkse praktijk moeten de professionelen in de autosector kunnen bepalen welk garantiestelsel van toepassing is op de verkoop om de belangen van hun onderneming en hun commerciële relaties zo goed mogelijk te beheren.

Bij de verkoop van een nieuw voertuig moeten ze aandachtig zijn voor het samengaan van de constructeursgarantie met de persoonlijke verplichtingen die voortvloeien uit de wettelijke bescherming van de koper. Deze stelsels kunnen dan al complementair zijn op financieel gebied, toch mag men niet uit het oog verliezen dat ze juridisch onafhankelijk blijven van elkaar. Elke verwarring moet vermeden worden. Bovendien moet een onderscheid gemaakt worden tussen het persoonlijke verhaalsrecht van de professionelen tegen hun leverancier en de rechten van hun klanten tegenover deze laatste.

Bij de verkoop van een tweedehands voertuig moeten professionelen bepalen welk stelsel hun garantieverplichtingen beheerst : het gemene recht van de verborgen gebreken of het bijzonder stelsel van de consumptiegoederen. Deze vraag moet overwogen worden vanaf de ondertekening van de bestelbon vermits de inhoud ervan aan de omstandigheden moet aangepast worden.

Het verkoopcontract tussen de dealer en de klant
is het eindpunt van een opeenvolging van verkopen.

2. Garantie en nieuwe voertuigen

2.1. Situering van het probleem

De verkoopovereenkomst van een nieuw voertuig stelt minstens twee personen tegenover elkaar: de verkoper en de eindklant. In realiteit is de distributie van nieuwe voertuigen echter veel complexer.

De verkoopovereenkomst tussen deze verkoper en de eindklant is slechts het eindresultaat van een hele reeks verkoopovereenkomsten die een echte verkoopketting vormen. Elke schakel van deze ketting kan opgeroepen worden om onder « garantie » tussen te komen.

Juridisch gezien heeft een eindklant die een nieuw voertuig gekocht heeft, de mogelijkheid de « constructeursgarantie » aan te voeren of tegen zijn verkoper op te treden op basis van wettelijke bepalingen (garantie op consumptiegoederen of garantie tegen verborgen gebreken). De gemaakte keuze zal de relatie beïnvloeden tussen de eindverkoper en zijn invoerder.

2.2. De constructeursgarantie

Om de «constructeursgarantie » aan te wenden, richt de klant zich meestal spontaan tot zijn verkoper, maar hij kan zich daarvoor evengoed tot een werkplaats richten die over een contract van erkende hersteller beschikt.

Nadat het akkoord van de invoerder verkregen werd, gaat deze verkoper of deze werkplaats over het algemeen over tot de uitvoering van de handelingen onder garantie en factureert de kosten ervan vervolgens aan de invoerder volgens de barema's en met naleving van deze procedures.

De invoerder kan de garantieaanvraag betwisten met als motieven dat het voertuig geen enkel gebrek aan materialen vertoonde, noch montage- of productiegebreken en dat de voertuigeigenaar bepaalde regels (onderhoud van het voertuig volgens de normen, verkeerd gebruik of overbelasting van het voertuig, door de constructeur niet-toegelaten integratie van onderdelen en accessoires, niet-toegelaten verandering van het voertuig enz.) niet heeft nageleefd of de factureringsprocedures niet werden nageleefd.

Voor deze terugbetalingsprocedure is het noodzakelijk dat de eindklant de onderdelen die vervangen werden en de documenten ter bestelling van de werkzaamheden gedurende een door de invoerder bepaalde periode bewaart. De invoerder behoudt zich het recht voor, naar eigen goeddunken, audits van de « garantie- » dossiers voor een bepaalde periode uit te voeren of te laten uitvoeren.

Ingeval er tijdens één van deze audits niet-verschuldigde facturering of overfacturering wordt vastgesteld, behoudt de invoerder zich het recht voor, na van de erkende hersteller uitleg gekregen te hebben, de terugbetaling te verkrijgen van de niet-verschuldigde sommen, evenals de betaling van een forfaitaire vergoeding en dit laat alle andere rechten en handelingen onverlet en laat met name het van rechtswege ontbinden van het contract van erkende hersteller onverlet.

2.3. De persoonlijke aansprakelijkheid van de verkoper

Zelfs indien hij over een commerciële garantie beschikt, is een eindkoper in eerste instantie nooit verplicht om een beroep te doen op deze garantie. Het staat hem vrij om een beroep te doen op de wettelijke garantie van de verkoper.

2.3.1. De koper is een consument

Een consument kan beslissen om de persoonlijke aansprakelijkheid van de verkoper in twijfel te trekken op basis van de wet van 1 september 2004 betreffende de bescherming van de consumenten bij de verkoop van consumptiegoederen.

De verkoper heeft de verplichting om aan de koper “een zaak die in overeenstemming is met de overeenkomst” te leveren (art. 1604 BW). Ten opzichte van een consument is hij verantwoordelijk voor elk conformiteitsgebrek dat bestaat bij levering en opduikt binnen een termijn van twee jaar vanaf diezelfde levering.

In bepaalde gevallen, wanneer het gebrek niet toegeschreven kan worden aan de materialen, de montage of de productie, kan de ‘constructeursgarantie’ niet ingeroepen worden. Het zou namelijk kunnen gaan om een fout bij het voorbereiden van het voertuig die belangrijke schade aan de motor toegebracht heeft (te hoog oliegehalte), een motorisering die niet in overeenstemming is met de bestelling of nog, de levering van een voertuig uitgerust met een deeltjesfilter die een regeneratie op de autosnelweg nodig heeft, terwijl de klant enkel in een stedelijke omgeving rijdt en dat hij niet ingelicht werd over dit kenmerk van het voertuig ten tijde van het ondertekenen van de bestelbon. Het is dan aan de enige verkoper om de herstelling of de vervanging van het voertuig te dragen (zonder kosten voor de consument) tenzij dit **onmogelijk** of **buiten verhouding** is.

In andere gevallen betreft het gebrek de productie van stukken (bv. breuk in de sturing, barsten in het cilinderblok,...) of het ontwerp van het voertuig zelf (bv. een tekort aan remvermogen of een onaangepastheid van de automatische versnellingsbak aan het gebruik van het voertuig). De persoonlijke aansprakelijkheid van de verkoper kan dan in zekere zin ‘gedekt’ worden door de ‘constructeursgarantie’.

2.3.2. De koper is een rechtspersoon (onderneming - vzw) of een belastingplichtige

Wanneer de koper een rechtspersoon is of een belastingplichtige, blijft het oorspronkelijke stelsel van het Burgerlijk Wetboek van toepassing (art. 1641 tot 1649).

De professional die motorvoertuigen verkoopt, is verplicht de koper te behoeden voor verborgen gebreken aan de verkochte zaak (= wettelijke garantie).

Er zijn twee soorten verborgen gebreken:

- Gebreken die de gekochte zaak ongeschikt maken voor gebruik
- Gebreken die het gebruik van de gekochte zaak sterk verminderen

Bepaalde voorwaarden moeten tegelijkertijd vervuld zijn zodat de garantieliplicht van de verkoper ingeroepen kan worden:

- Het moet om een verborgen gebrek gaan,
- Het gebrek in kwestie moet verhoudingsgewijs ernstig zijn,
- De koper mag niet op de hoogte zijn van het gebrek,
- Het gebrek moet dateren van vóór de verkoop,
- De koper moet een vordering instellen op korte termijn.

Indien een van de voorwaarden niet vervuld is, zou de koper tevergeefs de garantieliplicht inzake verborgen gebreken van de verkoper inroepen.

De koper die acht aanspraak te maken op garantie door de verkoper omwille van verborgen gebreken heeft twee mogelijkheden:

- de zaak teruggeven en zich ervoor laten terugbetalen
- de zaak houden en zich een gedeelte van de prijs laten terugbetalen (dit deel moet door een expert bepaald worden)

Behoudens bewijs van zijn “onoverwinnelijke onwetendheid” krijgt de **beroepsverkoper** een verzwaarde aansprakelijkheid opgelegd: hij wordt geacht de verborgen gebreken van de zaak te kennen. Hij zal niet alleen de verkoopprijs moeten terugbetalen, maar ook alle door de koper geleden schade (bv. kosten schouwing, btw, lichamelijke schade enz.).

2.3.2. Regresvordering van de verkoper

Vermits zijn persoonlijke aansprakelijkheid betrokken is, kan de eindverkoper overwegen om zich tegen zijn eigen leverancier/invoerder te keren. Deze actie wordt de **regresvordering** genoemd en is gebaseerd op de verkoopovereenkomst gesloten tussen de eindverkoper en zijn leverancier/invoerder.

De voorwaarden die van toepassing zijn op de **regresvorderingen** van de eindverkoper kunnen verschillen van de voorwaarden die van toepassing zijn op de vordering van de eindklant tegen de verkoper.

Het stelsel van de nieuwe wettelijke garantie is immers enkel van toepassing in de enige verhouding tussen de *eindverkoper en de consument*. De *verhouding tussen de eindverkoper en de voorgaande verkopers* van de verkoopketting (**regresvordering**) wordt daarentegen altijd geregeld door het stelsel van **het algemeen recht** van de verkoop (verborgen verbreken).

Deze stelsels bevatten verschillen die tot bepaalde praktische moeilijkheden kunnen leiden:

- *De definitie van «het gebrek aan overeenstemming » verschilt van de definitie van « verborgen gebrek »*. Het is mogelijk dat de eindverkoper aansprakelijk gesteld wordt ten aanzien van de consument op basis van de nieuwe wettelijke garantie zonder dat hij zich tegen zijn leverancier kan keren, aangezien het gebrek aan overeenstemming geen « verborgen gebrek » is volgens de « klassieke » voorschriften van het Burgerlijk Wetboek.
- *De na te leven termijnen om de eindverkoper of een vorige verkoper aansprakelijk te stellen, verschillen*. De nieuwe wet voorziet in een garantietermijn van twee jaar en een verjaringstermijn van een jaar. Het is dus mogelijk dat de consument een garantienvordering tijdig instelt tegen de eindverkoper terwijl de eindverkoper zelf zijn vordering tegen zijn invoerder zal geweigerd zien omwille van het niet naleven van de korte termijn die voorzien is in het Burgerlijk wetboek.
- *De middelen waartoe de vorderingen gericht tegen de eindverkoper of een van zijn leveranciers zullen leiden, zullen eveneens verschillen*. Door de nieuwe garantie kan de consument van de eindverkoper de herstelling of vervanging van het goed eisen. Daarentegen zal het Burgerlijk wetboek niet toelaten dat de eindverkoper bij zijn voorgangers de aangepaste prijsvermindering of de ontbinding van de overeenkomst vordert.

De Belgische wetgever heeft nochtans enkele van deze verschillen geneutraliseerd. De wet van 1 september 2004 met betrekking tot de bescherming van de consument in het geval van verkoop van consumptiegoederen bevat immers een bepaling die de gevolgen van uitsluitingsvoorwaarden of beperkingen in de overeenkomsten van de voorgaande verkopers ten aanzien van de eindverkoper uitsluit. Zo is in het Burgerlijk wetboek een artikel 1649sexies ingevoegd dat luidt als volgt :

« Wanneer de verkoper jegens de consument aansprakelijk is uit hoofde van een gebrek aan overeenstemming, kan hij tegen de producent of tegen iedere contractuele tussenpersoon in de eigendomsoverdracht van het consumptiegoed, verhaal doen op grond van contractuele aansprakelijkheid waartoe deze producent of deze tussenpersoon met betrekking tot het goed is gehouden zonder dat een contractueel beding dat tot gevolg heeft die aansprakelijkheid te beperken of op te heffen, hem mag tegengeworpen worden. ».

Deze bepaling betekent dat de voorgaande verkopers zich niet kunnen beroepen op voorwaarden die hun aansprakelijkheid uitsluiten wanneer de eindverkoop gebeurt ten aanzien van een consument. Deze bepaling kan echter niet worden toegepast en de uitsluitingsvoorwaarden blijven geldig wanneer de verkoop gebeurt aan een persoon die gehandeld heeft in het kader van zijn beroeps- of commerciële activiteiten.

3. Garantie en tweedehandswagens

3.1. Garantieverzekering en tweedehandse voertuigen

Elke professionele verkoper van tweedehandse voertuigen heeft de mogelijkheid om ten gunste van zijn klanten in te tekenen op een « garantieverzekering », waarvan de polis zowel de omvang van de dekking van de schade als de aangifteprocedure definieert.

In de zin van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst houdt een dergelijke verzekering een schadeverzekering in die betrekking heeft op een zaak, aangezien de verzekerde door de verzekering gewaarborgd is tegen vermogensschade verbonden aan de herstelling van zijn voertuig, en geen aansprakelijkheidsverzekering.

De tussenkomstvoorwaarden van de garantieverzekeraar ten aanzien van de koper moeten dus losgekoppeld worden van de wettelijke garantie van de verkoper.

Het is volkomen denkbaar dat de herstelling van een defect de tussenkomst van de verzekeraar rechtvaardigt, aangezien zijn polis betrekking heeft op het defecte onderdeel, maar geen gebrek aan overeenstemming of verborgen gebrek inhoudt volgens de door het Burgerlijk Wetboek bepaalde voorwaarden. De verkoper hoeft bijgevolg niet persoonlijk tussen te komen.

Omgekeerd kan het zijn dat het vastgestelde gebrek een gebrek aan overeenstemming of een verborgen gebrek vormt, maar niet aan de voorwaarden van de verzekeringspolis beantwoordt. In dat geval zal de verkoper, aangezien de verzekeraar niet tussenkomt, de tussenkomst onder garantie zelf ten laste moeten nemen.

Een gezamenlijke tussenkomst van de verzekeraar en de verkoper is ook denkbaar.

3.2. Garantie en Bestelbonnen

Ter herinnering: niet het type van voertuig dat wordt verkocht, maar wel de hoedanigheid van de koper is bepalend voor de toepassing van de garantie. Bij de verkoop van een tweedehandswagen moet de professioneel er op letten om een bestelbon te gebruiken die voldoet aan deze voorwaarde.

Voor de gemakkelijker voor de leden heeft FEDERAUTO twee modellen van bestelbonnen ontworpen.

3.2.1. Overeenkomst voor de verkoop van een tweedehandswagen aan een particulier

Voor welke klanten gebruikt u deze bon?

Deze overeenkomst is geldig voor een verkoop aan een **particulier**, een consument: elke natuurlijke persoon die een aankoop doet die niet kadert in een commerciële of beroepsactiviteit.

De duur van de garantie is minstens 12 maanden, gebaseerd op een gebrek aan overeenstemming.

Op welke wettelijke basis is de overeenkomst geformuleerd?

Op de wet van 1 september 2004 inzake de bescherming van consumenten bij de verkoop van verbruiksgoederen.

Wat zijn de voornaamste voordelen van het document?

- Met de checklist (correct ingevuld) kunt u de conformiteit van het voertuig bij levering aantonen.
- De verkoop- en garantievoorwaarden werden vooraf op de binnenzijde gedrukt.

3.2.2. Overeenkomst voor de verkoop van een tweedehandswagen aan een onderneming

Voor welke klanten gebruikt u deze bon?

Deze overeenkomst is enkel geldig voor een verkoop aan een **onderneming**: een natuurlijke of rechtspersoon die het voertuig voor beroepsdoeleinden gebruikt (nv, bvba, vzw of natuurlijke persoon).

De duur van de garantie is vrij te bepalen. Dit is immers een conventionele garantie.

Op welke wettelijke basis is de overeenkomst geformuleerd?

Burgerlijk Wetboek art. 1641 en volgende: ernstige verborgen gebreken die al bestaan op het moment van de levering.

Wat zijn de voornaamste voordelen van het document?

- Met de checklist (correct ingevuld) kunt u de staat van het voertuig bij de bestelling bevestigen. Slijtage, zichtbare en aangekruiste gebreken worden dus welbewust aanvaard door de koper.
- De verkoop- en garantievoorwaarden werden vooraf op de binnenzijde gedrukt.

V. Garantie en onderdelen

---

1. Inleiding

Om de regeling te bepalen van de wettelijke bescherming van de klant tegen de gebreken van het geleverde product, is het eerst en vooral aangewezen om de aard na te gaan van de overeenkomst die hem aan zijn leverancier bindt.

Gaat het om een verkoop of om een aannemingsovereenkomst?

Om dit te bepalen, moet men de hoofdverplichting van de leverancier bekijken. Indien hij genoeg neemt met de eigendomsoverdracht van het product, heeft hij een verkoopovereenkomst gesloten. Indien hij zich ertoe verbonden heeft om iets te doen (herstelling/onderhoud), heeft hij een aannemingsovereenkomst gesloten.

Sommige overeenkomsten, ook gemengde overeenkomsten genaamd, combineren echter prestaties die zowel voortkomen uit een verkoopovereenkomst als uit een aannemingsovereenkomst. De leverancier kan zich inderdaad engageren om een goed te leveren terwijl hij het installeert op het voertuig van zijn klant.

2. De verkoop van onderdelen en toebehoren

Hier worden zowel de verkopen aan de toeg als de verkopen met plaatsing op het voertuig bedoeld (bv. GPS - banden).

2.1. Wettelijke garantieregeling

De bescherming van de koper wordt van rechtswege, krachtens de wet, ten laste gelegd van de verkoper en hangt af van de hoedanigheid van deze koper:

- ❖ Verwerving door een natuurlijke persoon voor professioneel gebruik (belastingplichtige zelfstandige) of een rechtspersoon (nv, bvba, vzw...):

B2b-verkoop: toepassing van het algemeen recht over de garantie op **verborgen gebreken**⁷: het is aan de koper om te bewijzen dat het onderdeel of het toebehoren een verborgen gebrek vertoonde voorafgaand aan de levering van het onderdeel;

- ❖ Verwerving door een natuurlijke persoon voor privégebruik (consument)

B2c-verkoop: toepassing van de bijzondere garantieregeling voor **conformiteitsgebreken**⁸ :

- Onderdelen/nieuwe accessoires: toepassing van de wet gedurende 2 jaar;
- Onderdelen/ tweedehands toebehoren / nagekeken: toepassing van de wet kan verkort worden tot 1 jaar maar dit moet uitdrukkelijk gepreciseerd worden in de overeenkomst gesloten tussen de koper en de verkoper om de toepassingstermijn te verkorten.
  - ↳ Indien het conformiteitsgebrek opduikt binnen de 6 maanden volgend op de levering van het onderdeel/ toebehoren, wordt verondersteld dat het gebrek bestond op het ogenblik van de levering. De leverancier moet het tegendeel bewijzen.

---

⁷ Artikels 1641 tot 1649 van het Burgerlijk Wetboek

⁸ Artikels 1649 tot 1649 octies van het Burgerlijk Wetboek

Opgelet !

Indien de leverancier het onderdeel of toebehoren slecht gemonteerd heeft, is het gebrek dat voortvloeit uit deze slechte installatie een conformiteitsgebrek.

Daarentegen geniet het gebrek dat voortkomt uit een gebrekkige installatie uitgevoerd door de consument niet van wettelijke bescherming, behalve wanneer deze gebrekkige installatie het gevolg is van een fout in de montage-instructies.

2.2. Regeling van de commerciële garantie

Sinds kort wordt de commerciële garantie omschreven door het Wetboek van Economisch Recht⁹ als *“iedere verbintenis van de onderneming of een producent om boven hetgeen hij wettelijk verplicht is uit hoofde van het recht op conformiteit, aan de consument de betaalde prijs terug te betalen of de goederen op enigerlei wijze te vervangen, herstellen of onderhouden, wanneer die niet voldoen aan de specificaties of aan enige andere vereisten die geen verband houden met de conformiteit, die vermeld zijn in de garantieverklaring of in de desbetreffende reclameboodschappen ten tijde van of vóór de sluiting van de overeenkomst”*.

Volgens deze omschrijving moet er een verschil gemaakt worden tussen:

- ❖ De **‘conventionele garantie’** toegekend door de verkoper die een ruimere garantie biedt dan die waar hij aan gehouden is krachtens de wet:
  - **B2b-verkoop**: een garantie van 3 / 6 / 9 maanden - 1 jaar kan toegekend worden op het onderdeel of toebehoren. In dat geval moet de koper niet meer het bestaan aantonen van een verborgen gebrek vóór de levering, indien het onderdeel een tekortkoming vertoont gedurende deze periode;
  - **B2c-verkoop**: om een echt voordeel toe te kennen aan de koper, moet het minstens om een garantietermijn van 9 à 12 maanden gaan. In dat geval gaat het erom op conventionele wijze de toepassingstermijn te verlengen voor het wettelijke vermoeden van het bestaan van het conformiteitsgebrek.

Conform artikel 1649 *septies* van het Burgerlijk Wetboek moet in de conventionele garantie:

- vermeld staan dat de consument krachtens de toepasselijke nationale wetgeving betreffende de verkoop van consumptiegoederen wettelijke rechten heeft en moet duidelijk worden gesteld dat de garantie die rechten onverlet laat;
  - in duidelijke en begrijpelijke taal de inhoud van de garantie en de essentiële gegevens vermeld staan die noodzakelijk zijn om van de garantie gebruik te kunnen maken, met name de duur en het geografische toepassingsgebied van de garantie, alsmede de naam en het adres van de garant.
- ❖ De **‘fabrieksgarantie’** bepaalt de draagwijdte van de aansprakelijkheid van de onderdelenfabrikant evenals de voorwaarden en de termijnen om beroep te doen op deze bijzondere garantie. Deze wordt niet opgelegd door de wet. Ze ontstaat vanuit de wens van de onderdelenfabrikant om de onderdelen en toebehoren die hij in de handel brengt te dekken tegen elke materiaal- of productiefout tijdens een welbepaalde periode.

Daar de **‘fabrieksgarantie’** berust op een vrijwillig uitgangspunt van de onderdelenfabrikant, is deze vrij om de modaliteiten ervan te bepalen, namelijk op vlak van de duur en de reikwijdte.

⁹ Art.1.8. 37° WER

Maar deze vrijheid is niet onbeperkt. De onderdelenfabrikant mag het bestaan niet ontkennen van de bescherming die de wet toekent aan de consumenten. In het Belgisch recht zal de commerciële garantie onder de toepassing van artikel VI. 83, 14° van het Wetboek van Economisch Recht vallen, dat in de overeenkomsten gesloten tussen een onderneming en een consument verbiedt om “*de wettelijke waarborg voor verborgen gebreken, bepaald bij de artikelen 1641 tot 1649 van het Burgerlijk Wetboek, of de wettelijke verplichting tot levering van een goed dat met de overeenkomst in overeenstemming is, bepaald bij de artikelen 1649bis tot 1649octies van het Burgerlijk Wetboek, op te heffen of te verminderen*”.

De garantieclausules en -voorwaarden van een fabrikant die de bedoeling hebben de wettelijke garantie van de eindverkoper op te heffen of te verminderen worden dus verondersteld misleidend en nietig te zijn.

Opgelet!

De wettelijke verplichting van de verkoper moet niet verward worden met de fabrieksgarantie: de verkoper kan opgeroepen worden om ten persoonlijke titel tussen te komen, zelfs wanneer het onderdeel niet meer gedekt is door de fabrieksgarantie!

Voorbeeld:

Nieuwe onderdelen worden aan de toog verkocht aan een particulier. Een tekortkoming duikt op in de 14^e maand na de levering en is niet meer gedekt door de garantie van een jaar die toegekend werd door de fabrikant. Indien de wettelijke voorwaarden vervuld zijn, zal de verkoper er niettemin voor moeten zorgen dat het onderdeel opnieuw in overeenstemming gebracht wordt, door het te herstellen of te vervangen.

3. Dienstverlening: onderhoud / herstelling

3.1. Een resultaatsverplichting

De bepalingen die hierboven uitgelegd worden zijn slechts van toepassing op de verkoopovereenkomsten. De algemene principes die de verplichtingen van de **autohersteller** vastleggen, waarvan de wettelijke basis beschreven staat in de artikelen 1779 en volgende van het Burgerlijk Wetboek, werden bedacht door de rechtspraak van de tribunalen en worden gekenmerkt door een tendens om de reikwijdte van deze aansprakelijkheid naargelang de behoefte te benadrukken en door de wens om de uitvoering ervan te vergemakkelijken.

Wanneer hij een onderhoud / een herstelling uitvoert, is de professional gehouden aan een **resultaatsverplichting**. De professional die aanvaardt een tussenkomst uit te voeren op een voertuig, moet deze tot een einde brengen en een volledige herstelling uitvoeren. Deze resultaatsverplichting brengt een vermoeden van schuld met zich mee indien er schade vastgesteld wordt na zijn tussenkomst, wat tot gevolg heeft dat zowel zijn schuld als het oorzakelijk verband tussen zijn tussenkomst en de schade verondersteld worden.

3.2. Vermoeden van schuld

De slechte werking van het herstelde voertuig doet volgende zaken vermoeden:

- de schuld van de professional;
- het oorzakelijk verband tussen deze veronderstelde schuld en de schade geleden door de klant.

Enkel een geval van overmacht of een onbekende oorzaak kan hem ontheffen van zijn verplichting.

3.3. Toegevoegde onderdelen

De aansprakelijkheid van de hersteller is eveneens van toepassing op de defecten die kunnen voortkomen uit onderdelen toegevoegd aan prestaties, tenzij deze onderdelen geleverd zijn door de klant.

In geval van opeenvolgende pannes van eenzelfde mechanisch hoofdonderdeel, moet de hersteller de kwaliteit van de eerste tussenkomst bewijzen, namelijk wat betreft het hergebruik van de onderdelen die nadien defect bleken te zijn.

3.4. Conventionele garantie

Indien nodig, kan de verkoper in zijn algemene verkoopvoorwaarden een commerciële garantie voorzien:

***GARANTIE.** Wij waarborgen onze prestaties, werken en leveringen, tegen elk gebrek van materiaal of arbeid gedurende een periode van drie maanden vanaf de levering of vanaf 6.000 km indien deze kilometerstand eerder bereikt wordt, tenzij anders bepaald op de voorzijde van de factuur.*

Onze garantie heeft enkel betrekking op de werken uitgevoerd en de onderdelen hersteld of geleverd door onze firma. De defecte onderdelen die vervangen worden onder garantie blijven onze eigendom.

Onze aansprakelijkheid is strikt beperkt tot de herstelling of de gratis vervanging in onze werkplaatsen van de onderdelen of het hoofdonderdeel waarvan erkend werd dat ze defect zijn, met uitsluiting van alle andere schadevergoedingen.

De onderdelen die niet door ons geleverd worden en de werken die toevertrouwd worden aan onderaannemers zijn enkel gedekt door de garantie toegekend door de leverancier.

Onze garantie is niet van toepassing op de gevolgen van een verkeerd of abnormaal gebruik (zoals overbelasting of snelheidsoverschrijding), een tekort aan zorg, een gebrekkig onderhoud, een vergetelheid of een onervarenheid van de gebruiker.

Onze garantie is formeel uitgesloten wanneer de klant het onderdeel of het hoofdonderdeel heeft laten demonteren buiten onze werkplaatsen, tenzij wij hem ons schriftelijk akkoord gegeven hebben vóór iedere demontage.

De toepassing van de garantie heeft niet tot gevolg dat er een nieuwe termijn begint te lopen.

4. Regresvordering van de detailhandelaar / hersteller

Wanneer hun persoonlijke aansprakelijkheid betrokken is, kunnen de detailhandelaar en de hersteller overwegen om zich tegen hun eigen leverancier te keren.

Deze actie wordt de **regresvordering** genoemd en is gebaseerd op de verkoopovereenkomst gesloten tussen de detailhandelaar en zijn leverancier.

Op vlak van regels van wettelijke garanties, wordt ze geregeld door het stelsel van **het algemeen recht** van de verkoop.

Het is aan diegene die zich tegen zijn leverancier keert om aan te tonen dat het onderdeel of het toebehoren onderhevig was aan een ernstig verborgen gebrek dat bestond (of op zijn minst een beginsel van) op het ogenblik dat dit hem geleverd werd.